

TREDJE SÖNDAGEN EFTER EPIFANIA

DOMINICA TERTIA POST EPIPHANIAM

Evangelium Matt 8: 1–13. Predikan av Lars Borgström (LFS)

JESU MÖTE MED EN ROMERSK OFFICER

Jesus mötte på sin väg in i Kapernaum en romersk officer. Denne hedning vände sig till Jesus och bad om hjälp för sin sjuke tjänare. Av detta förstår vi att han var en ädel människa. Han månade om sina underlydande och behandlade dem med respekt och omsorg. Han var också en troende människa som tänkte stort om Jesus. Gud har sina trogna, sin troende kvarleva, bland alla slags människor och yrkeskategorier, även bland hårdföra militärer. Den romerske officeren förstod vilket det verkliga styrkeförhållandet var mellan honom och Jesus. För dem som fanns på platsen måste det hela däremot ha tett sig märkligt då den mäktige officeren, van att ge order till sina soldater och som kanske ingav de undertryckta judarna rädsla, sade till den i yttre avseende enkle, judiske mannen Jesus: *"Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak."*

Men det var så han sade. I hjälplöshet och ödmjukhet vände han sig till Jesus och bad om hjälp samtidigt som han förlitade sig på att Jesus både kunde och ville hjälpa. Officeren var befälhavare i den tidens mäktigaste armé, en centurion med befäl över ungefär 100 man i en av det romerska världsríkets oräkneliga härskaror. När den som hade befälet gav order, var det självklart att den utfördes. De mäktiga behövde inte med egna händer utföra vad de ville få gjort. De behövde bara säga ett ord, ge en order – och strax blev befallningen verkställd. Och långt borta i väster satt kejsaren i Rom. Han kunde med ett enda ord sätta alla sina härskaror i rörelse. En vink av hans hand kunde avgöra liv eller död för otaliga människor.

Den romerske officeren hade förstått att Jesus också ägde en sådan makt, om än oändligt mycket större. Detta var ju Herren Gud själv, de himmelska härskarornas Gud, som nu vandrade i mänsklig gestalt bland människorna i Galiléen och Judéen. *"Säg bara ett ord, så blir min tjänare frisk"*, bad officeren. En sådan makt har bara Gud själv, Han som i begynnelsen sade sitt "varde" och det blev. När kejsaren i Rom gav en befallning, vidarebefordrades den genom kurirer och budbärare och nådde efterhand de mest avlägsna delarna av världsríket. Men här stod officeren inför en som hade osynliga, övermänskliga tjänare till sitt förfogande, änglarna, vilka snabbare än ljuset beger sig till den plats där de skall utträta något. De *"utför Hans befallning, så snart ni hör ljudet av Hans befallning"* (Ps. 103:20). Eller också utför Jesus det Han vill utan mellanhänder med sitt blotta ord.

Den romerske officeren trodde allt detta om Jesus. Det var anledningen till att Jesus prisade honom rik på tro. *"I Israel har jag inte hos någon funnit en så stark tro"* sade Frälsaren. Det är anmärkningsvärt att en hedning får detta Jesu omdöme fällt över sig. Vi möter här en första uppfyllelse av den tempelfromme Simeons profetia, då han om Jesusbarnet, som han höll i sina armar sade, att det var *"ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna"* (Luk. 2:32). Samtidigt som Jesus prisade officeren och sade om hedningarna att *"många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i Himmelríket"* fällde Han en hård dom över sitt eget folk: *"Men rikets barn skall kastas ut i mörkeret utanför. Där skall man gråta och skära tänder"*.

Detta säger oss att

DET ÄR EN STOR FÖRMÅN MEN SAMTIDIGT EN STOR RISK ATT HA GUDS ORD MITT IBLAND SIG

Det är intressant att det var just till Kapernaum Jesus var på väg in. Just här, i denna stad, sades Jesus *"vara hemma"* (Mark. 9:33), eftersom Han vistades så mycket här. I denna stad undervisade Han rikligen och utförde många kraftgärningar. Detta var naturligtvis en stor nåd som Gud visade Kapernaums invånare. Här om någonstans borde man ha förstått vem Han var, ödmjukat sig och fallit ned i stoftet och trott på Honom såsom Messias, den Frälsare Han är. Här hade nådestillfällena varit rikligare än på många andra platser.

Men det var här i Kapernaum som Jesus förebrädde sina samtida i Israel för att de inte trodde. Den

romerske officeren, hedningen, trodde starkare än dem. De hedniska assyrerna i Nineve på Jonas tid var bättre än dem, eftersom de tog emot Jonas domspredikan och gjorde bot och bättring.

Jesu ord om rikets barn som skall kastas ut gäller också vår egen tid och vår egen generation. Det gäller alla de gamla kristna kulturländerna och folken. Det stora ljuset, Han som är världens ljus, har strålat klart ibland oss. Vi har Jesus själv genom Ordet och sakramenten. De flesta svenskar blev som små spädbarn upptagna i Guds rike genom dopet. De blev rikets barn. Redan innan de frågade efter Honom var Han där och frälste dem genom att tvaga dem rena från det medfödda syndafördärvet i dopets vatten. Hur har detta tagits till vara? Må vi svara var och en för sig. En gång skall vi alla avlägga räkenskap för hur vi tagit vara på det evangelium som förkunnats i vårt land. Den som inte tar emot Kristus som sin Frälsare, den som inte gör bot och bättring såsom den romerske officeren eller nineviterna, han skall en gång stå med skammen på den yttersta dagen och få en så mycket hårdare dom. Han skall få blygas inför alla hedningar, som kommit till tro på Kristus.

Av Jesu verop över en sådan stad som Kapernaum: *"Och du, Kapernaum, skall du kanske upphöjas till himlen? Nej, ner i helvetet skall du fara. Ty om de kraftgärningar som har utförts i dig hade gjorts i Sodom, skulle det ha stått idag. Men jag säger er: För Sodoms land skall det på domens dag vara lindrigare än för dig"* (Matt. 11:23-24) – av sådana ord förstår vi hur farligt det också är för ett folk, en stad, en bygd att ha Guds Ord förkunnat med Ande och kraft i sin mitt. Ju sannare och mer inträngande predikan, desto större ansvar för det med sig. Självaste Sodom, staden som drabbades av Guds vrededom för sina många himmelskriande synder, skall få en lindrigare dom än det obotfärdiga Kapernaum med dess talrika, förspillda nådestillfällen.

Om man tänker på hur vi i vårt land förvaltat Guds Ords ljus blir man verkligen rädd. Vi möter ett oerhört, kompakt förakt för Guds Ord idag. Kyrkvägen är idag för lång för alltför många, trots att vi har både buss, tåg och bil. Under väckelsetider kunde man vandra mil till fots för att få höra Guds Ords predikan, för att bli dömd av Guds lag, men också frälst och salig genom det villkorlösa evangeliet om syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod.

Den romerske officeren hade en stark tro. Vi skall nu avslutningsvis tala om

DEN STARKA TRON

Det är inte trons styrka som är avgörande för huruvida den frälser. Den tro som är vänd mot Jesus och väntar hjälp, frälsning och förlåtelse från Honom är en frälsande tro, hur svag och flämtande den än är. Ändå finns det olika stark tro. En stark tro är bättre än en svag tro. Men vad utmärker då den svaga tron? Den svaga tron får inte råda ensam i våra hjärtan. När tron är svag gör sig tvivel och osäkerhet gällande. Detta är inte något gott, utan kommer från djävulen som redan från begynnelsen försökt utplåna tron, förtroendet för Gud, hos oss människor genom att så ut tvivel på Guds Ord. *"Skulle väl Gud ha sagt..."* (1 Mos. 3: 1) sade han till Eva, vår stammöder. Tvivlen kommer från djävulen och tron kommer från den Helige Ande. Det är viktigt att påpeka detta i en tid då tvivlet ofta upphöjs som något fint, t.o.m. inom olika kyrkor.

Jesus föraktar inte den svaga, flämtande troslågan – *"En rykande veke skall Han inte släcka"* (Matt. 12:20) - men Han vill stärka den. Det sker genom nådemedlen; Ordet och sakramenten. Genom dessa heliga ting får vi syn på Jesus och Hans frälsning. Tron ser på Jesus. Men det händer också att den troende fäster blicken på något annat runtomkring. Han ser då på alla svårigheter och hinder.

Tänk på hur det var med Petrus när han gick på sjön, sin Mästare till mötes: *"När han såg hur häftigt vinden låg på, blev han rädd och började sjunka"* (Matt. 14:30). Han släppte blicken från Jesus och såg bara de höga vågorna. Jesus sade till honom förebrående: *"Så lite tro du har! Varför tvivlade du?"* (Matt. 14:31). Hade Petrus bara sett på Jesus och kommit ihåg hur till och med vindarna och sjön lyder Honom, hade han inte blivit rädd och börjat sjunka. Den svaga tron ser visserligen på Jesus, och är därför en frälsande tro, men den ser också på alla de stora svårigheter som tornar upp sig mot oss. Då kommer rädslan och handlingsförlamningen.

Den starka tron ser däremot bara på Jesus. Så var det med den romerske officeren. Han såg inte på någonting annat än Jesus. Då fanns det inga begränsningar för vad som kunde göras. *"Säg bara ett ord"* sade officeren och förväntade sig att Jesus med sitt allmaktensord kunde göra vad som helst. *"Amen säger jag er"* sade Jesus, *"I Israel har jag inte hos någon funnit en så stark tro"* (Matt. 8:10). Må Gud lära oss, som ofta har en så svag tro, att bara se på Jesus och Hans löften! Amen.